

Pravidla pro výslovnost latiny

hláska	výslovnost	příklad
ae, oe	é	lae <u>e</u> do / lé <u>e</u> dó – urážím po <u>e</u> na / pé <u>e</u> na - trest
i před samohláskou téže slabiky	j	ia <u>m</u> / ja <u>m</u> - už
i před samohláskou začínající slabiku	ij	Ita <u>l</u> ia / ita <u>l</u> ija - Itálie
i mezi dvěma samohláskami	ij	ma <u>i</u> or / ma <u>i</u> ior - větší
qu	kv	a <u>q</u> ua / a <u>q</u> va - voda
nqu	ngv	lin <u>q</u> ua / ling <u>v</u> a – jazyk, řeč
su před samohláskou TEZE slabiky	sv	su <u>a</u> vis / sv <u>a</u> vis - milý
c před a, o, u před souhláskou na konci slova	k	ca <u>r</u> us / k <u>a</u> rus - milý Ec <u>c</u> e / ek <u>c</u> e – ejhle hi <u>c</u> / hy <u>k</u> - tady
c v ostatních případech a před dvojháskou	c	dic <u>i</u> tur / dyc <u>i</u> tur – říká se, prý ca <u>e</u> cus / cé <u>k</u> us - slepý
ti před samohláskou	ci	amicit <u>i</u> a / amicit <u>i</u> a - přátelství
ti před dvojháskou ae	ci	divit <u>i</u> ae / divit <u>i</u> cié - bohatství
ti +s, t, x před samohláskou	ty +s, t, x + samohláska	Ho <u>st</u> ium / ho <u>st</u> vum – bez nepřátel
ti před samohláskou i dvojháskou ve slovech řeckých	ty	Milti <u>a</u> des / miltv <u>a</u> des
ph vždy	f	philosoph <u>u</u> s / filozof <u>u</u> s - filozof
s mezi dvěma samohláskami	z	ro <u>s</u> a / ró <u>z</u> a - růže
ex před samohláskou	egz	Ex <u>e</u> mplum / eg <u>z</u> emplum - příklad
slabiky dí, ti, ni	dy, ty, ny	d <u>i</u> co / dy <u>k</u> o – říkám timeo / ty <u>m</u> eo – bojím se n <u>i</u> ger / ny <u>g</u> er - černý